

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVF. 81. SZÁM

KEDD, 1954. ÁPRILIS 6.

ÁRA: 50 FILLÉR

Díszünnepség hazánk felszabadulásának kilencedik évfordulóján a szegedi Nemzeti Színházban

Hazánk felszabadulásának 9. évfordulója alkalmából vasárnap este fél 8 órakor a Szegedi Állami Nemzeti Színházban az MDP Szegedi Városi Pártbizottsága és a Városi Tanács Végrehajtó-bizottsága díszünnepséget rendezett.

A díszünnepség elnökségében helyet foglaltak Zombori János elvtárs, az MDP Városi Bizottságának titkára, Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács elnöke, Eperjesi Júlia, a Városi Pártbizottság párt- és tömegszervezeti osztályának vezetője, Fodor Gábor kétszeres Kossuth-díjas, a Szegedi Tudományegyetem rektora, Nagy Sándor Sztálin-díjjal kitüntetett Kossuth-díjas író, Nagygyörgy Mária, a Szegedi Kenderfonógyár igazgatója, Csóti József, az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat pártbizottságának titkára, Barsi Béla, Kossuth-díjas, a szegedi Nemzeti Színház művésze, Farkas Istvánné, az MNDSZ városi titkára, Vörös Balogh István, rendőrezredes, a Belügyminisztérium Csongrádmegyei Főosztályának vezetője, II. Maróti Sándorné sztahanovista, Zina Miklós, a Dózsa tsz elnöke, valamint Szeged politikai, gazdasági, tudományos és művészeti életének több más kiváló képviselője.

A magyar és a szovjet himnusz elhangzása után Eperjesi Júlia elvtársnő, a Városi Pártbizottság párt- és tömegszervezeti osztályának vezetője nyitotta meg az ünnepséget, majd Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács Végrehajtóbizottságának elnöke mondott ünnepi beszédet.

Dénes Leó elvtárs ünnepi beszéde

Elvtársak! Tisztelt ünneplő közönség!

Ma kilenc éve szabadult fel hazánk: Magyarország a hitleristák s a magyar fasiszták járma alól. A nagy Szovjetunió dicső hadserege elhozta a szabadságot sokat szenvedett hazánk népének s a történelemben először köszöntött a magyar népre a szabadság, a nemzeti felébredés, az emberi haladás, a társadalmi átalakulás lehetősége.

A magyar nép mélyen szeretete hazáját a multban is, de most a megváltozott körülmények ezt az érzést új tartalommal töltötték meg. A felszabadulás előtti időben a magyar nép hazafias érzését a tőkés sajtó osztálycéllal szolgálataiba állították: szerintük az volt a jó hazafi, aki arra törekedett, hogy az ország területe mind kiterjedtebb legyen. A „Csonka Magyarország nem ország” jelszóval igyekeztek elterelni a tömegyomorról, a munkanélküliségről, a társadalmi bajok igazi okairól a dolgozók figyelmét.

Felszabadulásunk óta azonban a magyar nép már tudja, hogy boldogulása, fejlődése elsősorban az országban uralkodó társadalmi, politikai rendszertől függ: hazánk földjének kincsei csak a felszabadulás után segítettek elő a nemzet fejlődését, népünk felemelkedését.

A felszabadulás után lett hazánk először a dolgozó népé; csak a felszabadulás után lett népünk megteremtője, hordozója a nemzeti kultúrának és a haladó történelmi hagyományoknak. A dolgozó nép boldogulása, felemelkedése nálunk egyet jelent hazánk boldogulásával és felemelkedésével.

Ezután Dénes Leó elvtárs a magyar nép, a magyar munkásosztály hazánk sorsának jobbra fordulását kívívó harcáról beszélt, majd így folytatta:

— Dolgozó népünk érzi azt, hogy ma még többről van szó, mint az elmúlt időkben. Ma a haza végre igazán a népé, a nép munkája nyomán új alkotásokkal gazdagodott s erősíti dolgozó népünkben a szeretetet a hazánkat felszabadító Szovjet Hadsereg iránt.

Dolgozó népünk — pártunk vezetésével — eltakarította a haladás elől a legfőbb akadályokat. Hazánk további erősödése, népünk életszínvonalának emelkedése attól függ, mennyire tudjuk legyőzni a maradiságot, hogyan támogatjuk az újat. Az „új korszak”, — amely pártunk határozatával a mult év júniusában kezdődött, s amely a magyar dolgozók jobb életét hivatott biztosítani — a forró hazaszeretetet bizonyította: Pártunk a magyar munkásosztály pártja, a mult hazafias példáival tanítja az újakat a szenvedélyes szeretetét, a haladás ellenségeinek gyűlöletét; — az áldozatkészséget a haza iránt, a helytállást a nehézségekkel szemben, a nép és a szabadság szeretetét.

A Szovjetunió napjaiban is leg-

erősebb támasza a nemzetközi haladás ügyének. A harmadik világ-háborút szervező imperialista agresszorok kezét elsősorban a Szovjetunió hatalmas gazdasági és katonai ereje fogja le, megakadályozva ezzel azt, hogy egy új háború ismét felmérhetetlen károkat okozzon az emberi haladásnak.

Éppen ezért legnagyobb nemzeti ünnepünkön Szeged dolgozói egy emberként ígérk meg, hogy minden nappal szorosabban fűzik a Szovjetunióhoz való barátságot;

— örökké emlékezni fognak arra, aki hazánknak legnagyobb esettségében a legnagyobb segítséget adta: a nagy Szovjetunióra.

1944 október 11-én városunk az első magyar városok között volt, amely a szabadság, a felemelkedés útjára lépett; itt alakult meg először az országban újonnan a legáltalános Kommunista Párt. Innen indult el a Magyar-Szovjet Társaság, itt alakult meg a Nemzeti Függetlenségi Népfőnt, innen indultak el országvezető nagyjaink, hogy megvalósítsák népünk régi vágyait: a dolgozó parasztság legyen a föld, a népe a gyár, a bankok, a nagykereskedelem és a kiskereskedelem túlnyomó része, kialakuljon államhatalmunk új formája, a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály legyen a hatalom s minden ebben az országban a dolgozó tömegek érdekében történjék.

Beszéde további részében Dénes Leó elvtárs elmondotta, milyen változáson ment keresztül Szeged a felszabadulás óta eltelt kilenc év alatt. Részletesen ismertette, milyen intézkedések történtek az ipar, a mezőgazdaság, a kultúra és az egészségügy terén, hogy jelentősen emelkedjék dolgozó népünk életszínvonala. Ismertette, milyen eredményeket értünk el a termelő munkában, a kutató munkában, majd így folytatta:

— Pártunk júniusi határozatának, kormányunk programjának megvalósítására össze kell fognunk minden erőt, hogy megoldhassuk az előttünk álló feladatokat. Gyorsan el kell végeznünk a tavaszi mezőgazdasági munkákat, hogy ellensúlyozzuk azokat a hátrányokat, amelyeket az őszi szárazság és a tavaszi hideg időjárás okozott.

El kell érünk, hogy a parasztság hiánytalanul eleget tegyen állampolgári kötelezettségének, határidőre teljesítse a beadást, ezzel biztosítsa a városi és falusi lakosság jobb ellátását, népgazdaságunk megerősödését.

Kormányunk joggal elvárja, hogy ezeknek a feladatoknak teljesítéséből a szegedi parasztság kivége részét. A termelőszövetkezetek járlanak jó példával az élen, úgy, mint az Új Élet, Táncsics tsz-ek, a beadás túlteljesítésében, de a tavaszi munkák gyors elvégzésében is mutassanak jó példát. A termelési bizottságok mozgósítsák az egyéni parasztságot, hogy büszkén mondhasuk el, hogy Szeged dolgozó parasztsága a megyében, de országos

viszonylatban is elsőnek tett eleget az előtte álló mezőgazdasági munkák elvégzésének.

Szeretnénk, ha sok olyan dolgozó parasztra lehetnénk büszkéek, mint a példamutató Barna István, Újszeged Felsőikötő-sor 24., Kormányos Péter Felsővárosi feketeföldek 134., Bárkányi Mihály Felsővárosi feketeföldek 96. — dolgozó parasztoi, akik a mezőgazdasági munkák végzésére kongresszusi felajánlásokat tettek és felajánlásukat a vállalt határidő előtt 8—10 nappal korábban teljesítették is. Király István Földműves-utca 34., Temesvári József Rókusi feketeföldek 101. és sokan mások, akik egészévi beadásukat teljesítették kongresszusi felajánlasként.

Magyar népünk jelentős politikai eseményre készül, a Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusára. A kongresszusi verseny tüzeiben új elmunkások, új sztahanovisták születtek, akik városunk büszkeségei és biztosítékai annak, hogy városunkban is a szocializmust építő szabad emberek élnek. Ezt bizonyítja az is, hogy 7 élüzemünk és 3 második helyezett üzemenk van. Az élüzemek közül különösen jelentős, hogy a Textilművek és a Szegedi Kenderfonógyár is élüzem lett.

Üzemeink kövessenek el mindent, ahol tervleamaradás mutatkozik, hogy május 1-re ezek a hiányosságok is megszűnjenek.

Népünk szeretetének és bizalmának jele, hogy az ipari munkásoknak közel 90 százaléka tett a kongresszusra felajánlást és nagyrésze a felajánlást teljesítette is.

Így például a Szegedi Textilműveknél: Bakacsi Júlia, Terhes Berta Anna 120 százalékra teljesítették felajánlásukat. Az Újszegedi Kendergyárban Ungi Mihályné és brigádja, Szabó Angela ifjúmunkás, az Ecsetgyárban Dobó István, Király Jánosné, a Szegedi Kendergyárban Juhász Andrásné és sokan mások.

Pártunk III. kongresszusa nagy segítséget fog adni feladataink további elvégzésében: a szocializmus továbbépítésében, a mezőgazdaság gyors és nagyarányú fellendítésében, a közszükségleti cikkek termelésének jelentős bővítésében, a munkásosztály és a parasztság szövetségének további megszilárdításában.

Szeresse és kövesse Szeged dolgozó népe, párttagok és pártönkivüliek harcunk irányítóját, jobb sorsunk megteremtőjét, a Magyar Dolgozók Pártját — mondotta — a többi között Dénes Leó elvtárs. —

A szegedi dolgozók itt a déli határon az ország dolgozóival, de a világ minden népével együtt szent kötelezettségüknek tekintik, hogy a béke megszilárdítására összpontosítsák erejüket és még állhatatosabban harcoljanak azért, hogy hazánk gazdaságilag, politikailag erősebb legyen,

még nagyobb súllyal képviselje népünket a demokratikus frontnak reánk eső szakaszán.

A napokban hangzott el kormányunk nyilatkozata, amelyben az elsőként jelentette csatlakozását a berlini tanácskozások Molotov elvtárs által előterjesztett, „összeurópai kollektív biztonsági javaslat”hoz. Ez is bizonyítja, hogy hazánkat békében akarjuk építeni; hazánkat, amely ma a nép hazája. Azt a hazát, amelyben a magyar táj már nem az, ami régen volt, amiről Petőfi, Arany, Ady, József Attila énekelt; ma már hozzátartoznak az ötéves terv nagy alkotásai, a bányák, gyárak, új szocialista városaink, Sztálinváros, Inota, Komló, Tiszalök. Ez a táj még jobban a magyar nép szívéhez van növe, mint a multban, mert gazdagabb és igazán a népe.

Amikor a békét szeretjük, amikor halánkat kifejezzük a Szovjetunió felé, akkor ez a szeretet

MAI SZÁMUNKBÓL:

Levelezőink írják a kongresszusi versenyről

Szegedi dolgozók kitüntetése, jutalmazása április 4 alkalmával

Az Alkotmány tsz földjén kikelt a cukorrépa és zöldség a borsó

Szeged kommunistái a módosított szervezeti szabályzat tervezetéről

A fagykárt szenvedett szőlők helyes metszése

Szegedi Haladás—Budapesti Kinizsi 1:0 (0:0)

összeolvad hazánk, az egész ország szeretetével.

A magyar nép — köztük a szegedi dolgozók — büszkén ünneplik legnagyobb nemzeti ünnepünket, felszabadulásunk évfordulóját és forró üdvözlétüket küldik a nagy szovjet népek, amely haladásunk, függetlenségünk, békénk, nemzeti felemelkedésünk szilárd alapja, — forró üdvözlétüket küldik nagy pártunknak!

Pártunknak, amely 35 éve áll a magyar munkásosztály élén és amely világító fátyla volt számunkra Szegeden is az elnyomtatás éveiben is.

Szeged dolgozói hitet tesznek a mai napon a Szovjetunióhoz való barátság, szeretet, a hála mellett. Bizalommal, szeretettel tekintünk a Szovjetunió felé, amely most is döntő jelentőségű akciót kezdeményezett március 31-i jegyzékével: megszűntetni a támadó „atlanti paktumot” és megteremtteni a kollektív biztonságot. Megfogadjuk a mai napon, hogy továbbra is fokozott munkával vesszük ki részünket a tervek teljesítéséből a béke szegedi frontjának megerősítéséből, fokozott éberséggel figyeljük a határainkon túli eseményeket, mesz-

szebb látó szemmel, forró hazaszeretettel örökönk határainkon, örökönk belső rendünk, eddigi vívmányaink felett!

Még nagyobb szeretettel, hálával fordulunk nagy barátunkhoz, a Szovjetunióhoz és szilárd elhatározással megyünk azon az úton, amely a szabadság és boldogulás felé vezet. Tudjuk, hogy mindehhez a lehetőséget felszabadulásunk, a Szovjetunió léte, erősödése, dolgozó népünk hite, ereje, nagy pártunk irányítása adja meg.

Eljen április 4., felszabadulásunk nemzeti újjászületésünk napja, az örök szovjet-magyar barátság ünnepe!

Eljen a munkásosztály és a parasztság erős szövetsége!

Eljen munkásosztályunk és csapata, népünk vezető ereje, nagy pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja!

Eljen felszabadítónk, békénk, függetlenségünk biztosítója, a nagy Szovjetunió!

Dénes Leó elvtárs beszéde után a díszünnepség első része az Internacionálé hangjaival zárult.

Az ünnepi műsorban nagyszerű szerepetek a Szegedi Állami Nemzeti Színház művészei.

Koszorúzási ünnepségek a szovjet hősök szegedi emlékműveinél

Felszabadulásunk kilencedik évfordulóján a város fűvös és vonós zenekara zenés ébresztővel köszöntött Szeged dolgozóit. Üdvözlötték a kongresszusi versenyben élenjáró üzemi munkásokat, a tavaszi munkában és a beadásban kitűnt dolgozó parasztokat.

Az egész város ünnepi díszítéssel, Vörös- és nemzetiszínű zászlók ezreit lobogtatta a koratavaszi szél. Feliratok szíjai élítették a felszabadító szovjet hadsereget, hirdették a soha el nem múlt magyar-szovjet barátságot. A városháza ódon falait csaknem teljesen elborították a drapériák és lobogók.

A Széchenyi-téri két szovjet hősi emlékműnél égő kandelaberek (gázlámpák) mellett álltak díszörseget.

A téren tíz órára sok ezer főnyi tömeg gyűlt össze, hogy részt vegyen az emlékművek koszorúzásai

ünnepségén. A magyar és szovjet himnusz elhangzása után elsőnek Zombori János elvtárs, az MDP Városi Pártbizottságának első titkára helyezte el a pártbizottság koszorúját, majd a tanács, a tömegszervezetek, a fegyveres testületek, az üzemek és tsz-ek képviselői rótták le kegyeletüket az emlékműnél, amelynek talapzatát rövid idő alatt teljesen elborították a szekfűből, ibolyából és tulipánból készített hatalmas koszorúk.

A koszorúzási ünnepség a néphadsereg alakulatainak díszmenetével ért véget.

Ugyancsak megkoszorúzták a szegedi temetőben nyugvó szovjet hősök emlékművét is.

A felszabadulási ünnepségek délután tovább folytatódtak. A térenek mellett gazdag sportműsor tette változatossá a nagy ünnep műsorát.

Április 4-i ünnepség a határmenti Szőregen

A határmenti, nagyrészt délszláv lakta Szőregen a magyarok és délszlávok együtt ünnepelték felszabadulásunk kilencedik évfordulóját.

A község fűvözenekara reggel öt órakor pattingó indulókkal köszöntötte a tavaszi munkában élenjáró dolgozó parasztokat.

Délután a Tolbucsin-téri szovjet emlékműnél az általános iskola közös magyar-délszláv kultúrscsoportja adott színes műsort, majd a község vezetői emlékeztek meg a

felszabadulás évfordulójáról és a tavaszi munkák élenjáróiról. A téren megjelent többszáz dolgozó paraszt, melegen üdvözlötte Hegykői Ferenc nyolcholdas dolgozó parasztot, aki már teljesítette egész évi sertés-, háromnegyedévi baromfi- és felévi tojásbeadását, valamint Vladiszlavjev Pál 11 holdas dolgozó parasztot, aki nemcsak példásan teljesítette begyűjtési kötelezettségét, de a tavaszi munkákban is első között van,

Megnyitották a Móra Ferenc Múzeum új kiállítását

Hazánk felszabadulása ünnepének előestjén, szombaton délután 5 órakor nyitották meg ünnepélyes keretek között az Iparművészeti Múzeum anyagából összeállított „Európai kerámiaművéség története” című kiállítást a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály-utcai helyiségének ívegesarnokában.

Elsőként Bálint Alajos, a Múzeum igazgatója üdvözlölte a kiállítás megnyitójának nagyszámú közönségét, a kiállítás lelkes rendezőit, majd Weiner Mihályné, az Iparművészeti Múzeum munkatársa mondott megnyitó beszédet. Többek között hangzott, hogy a kerámiaművészet az emberi művelődéstörténet egyik legnagyobb fejezetét foglalja magában. Ennek az egész világon elterjedt és napjaink hasznos iparának művészetét mutatja be ez a kiállítás, a XVI. századtól a XX. század elejéig.

Ha végig nézzük a kiállítás tárgyait — mondotta — büszkén álla-

píthatjuk meg, hogy a magyar kerámia nem marad el más nemzetek kerámia művésze mögött. Céltunk a kiállítás megrendezésével az volt, hogy megismertessük Szeged dolgozóival a díszítőművészetet, amely napjainkban egyre inkább azon fádadozik, hogy az új kormányprogram szellemében emelje lakáskultúránkat. Iparművészetünknek napjainkban első feladata, hogy mindenben kielégítse a mai kor emberének fokozódó igényeit, de cserében elvárja, hogy a mai ember tudatosan irányítsa ezt a művészetet.

Jobb útravalót — fejezte be beszédét Weiner elvtársnő — nem kívánhatok ennek a kiállításnak, minthogy minél többen nézzék meg a városból és a megyéből, hogy elmondhassuk, a kiállítás megrendezőinek fáradozása nem volt hiábavaló, előbbrevítettük népünk kultúráltságának ügyét. Ezután a megjelentek megtekintették a kiállítást.